

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY Kl. 346,51/08

Nr 14417.

Pierre Picard
(Neuilly-sur-Seine, Francja).

Kl. 34 I 30.

A 44 j' 51/08

Wieszak do ubrań.

Zgłoszono 15 września 1930 r.

Udzielono 7 września 1931 r.

Pierwszeństwo: 17 września 1929 r. (Francja).

Dotychczas używane wieszaki, składane lub nieskładane, podtrzymywały zazwyczaj ubranie na wąskiej tylko powierzchni, co nie zgadza się z racjonalnym przechowywaniem ubrań. Przedmiotem niniejszego wynalazku jest wieszak do ubrań, który ma tę zaletę, iż do podróży objętość jego jest zmniejszona i podtrzymuje ubrania na dużej powierzchni.

Wieszak według niniejszego wynalazku, składa się zasadniczo z zawierającego sprężone powietrze worka z kauczuku lub innej nie przepuszczającej powietrza tkaniny lub też z kilku tkanin, połączonych ze sobą i nie przepuszczających powietrza. Worek z kauczuku lub z podobnej tkaniny, pozbawiony powietrza jest

giętki i w stanie złożonym zajmuje mało miejsca, nadmuchany jednak powietrzem staje się sztywny i przybiera kształt stosowanych zwykle wieszaków.

Na fig. 1, 2, 3 i 4 przedstawiono w postaci przykładu cztery odmiany wieszaka do ubrań, będącego przedmiotem niniejszego wynalazku.

Kadłub *a* wieszaka (fig. 1) składa się z pustego worka z kauczuku, który po nadmuchaniu powietrzem przyjmuje kształt wieszaka zwykłego. Przekrój *e* wieszaka może być dowolny, np. okrągły.

Kauczuk pokrywa się najkorzystniej nieelastycznym materiałem jak jedwab, bawełna lub podobny materiał o tym samym co i kauczuk kształcie. Przestrzeń zawar-

ta w kauczukowej osłonie jest dokładnie zamknięta i łączy się z zewnętrznym otoczeniem przy pomocy zaworka *d* typu stosowanego przy zamykaniu powietrznych komór dętek lub też zapomocą kłapek lub kłap bezpieczeństwa, wstrzymujących powietrze. Do zaworka przymocowany jest w jakikolwiek sposób haczyk *c* wieszaka, który zaopatrzony jest np. w swej dolnej części w krążek, obejmujący kadłub zaworka i podtrzymywany przez nakrętkę naśrubowaną na kadłub zaworka. Haczyk może również obejmować worek, z którego się składa wieszak.

Worek gumowy przyjmuje odpowiedni kształt w chwili, gdy wprowadza się doń sprężone powietrze; nierozciągliwość kauczuku w powłoce z materiału nierozciągliwego powoduje sztywność całego urządzenia, co umożliwia podtrzymywanie ciężaru ubrania.

Po nadmuchaniu unieruchomia się zawór. Podczas podróży opróżnia się wieszak, przez wypuszczenie zeń powietrza.

Wieszak może być również wykonany całkowicie z nierozciągliwego materiału, nie przepuszczającego powietrza.

Wieszak według wynalazku może podtrzymywać tem cięższe ubranie, im wewnętrzne ciśnienie powietrza jest większe.

Na fig. 2 przedstawiono odmianę wieszaka, w której jego końce tworzą zaokrąglone ku górze występy.

Na fig. 3 wieszak ma trójkątny przekrój *f* oraz kształt odcinka kołowego.

Na fig. 4 wieszak posiada trapezowy przekrój *h* oraz część środkową, która podtrzymuje kołnierze ubrań.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wieszak do ubrań, znamienny tem, że składa się z worka z giętkiego materiału, nie przepuszczającego powietrza, np. z kauczuku lub z połączonych ze sobą materiałów, który to worek po nadmuchaniu powietrzem przyjmuje kształt wieszaka do ubrań.

2. Wieszak do ubrań według zastrz. 1, znamienny tem, że worek z kauczuku zamknięty jest w powłoce giętkiej i nierozciągliwej.

3. Wieszak do ubrań według zastrz. 1, znamienny tem, że worek z kauczuku zaopatrzony jest w urządzenie do zatrzymywania wdmuchiwanego powietrza, np. w zawór.

4. Wieszak do ubrań według zastrz. 2, znamienny tem, że haczyk do zawieszania wieszaka posiada krążek, przymocowany do zaworu przy pomocy nakrętki.

Pierre Picard.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig.1

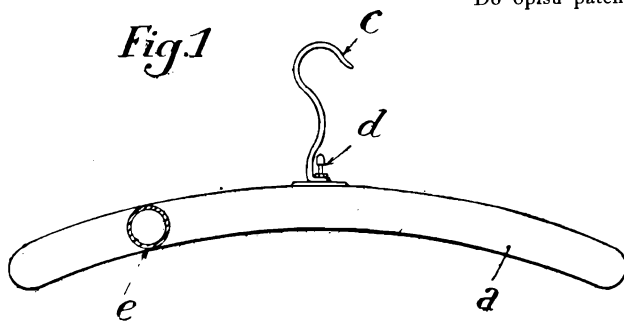

Fig.2

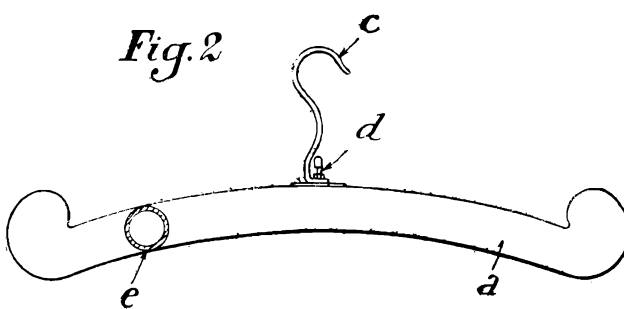

Fig.3

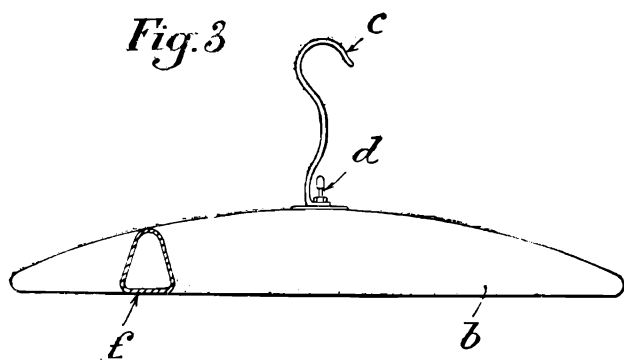

Fig.4

